

sker. Det er Venstres ønske at diskutere, hvordan vi forbedrer vores udviklingsbistand.

Kl. 14:11

Formanden:

Vi siger tak til hr. Karsten Lauritzen som ordfører. Næste ordfører er hr. Jeppe Kofod.

Kl. 14:12

(Ordfører)

Jeppe Kofod (S):

Må jeg ikke starte med at sige, at jeg synes, det er meget bemærkelsesværdigt, at vi har den her debat i dag. Vi ser endnu en gang regeringen på så vigtigt et område, hvor den oven i købet selv har skrevet i regeringsgrundlaget, at den vil øge det nuværende niveau for bistand, fravælge overhovedet at forsøge at lave en bred aftale i Folketinget med bl.a. Socialdemokraterne. Den kaster sig fuldstændig i armene på Dansk Folkeparti og fru Pia Kjærsgaard, som ikke vil øge bistanden. Det synes jeg er rigtig ærgerligt, for det jo handler om, hvordan Danmark kan gøre en aktiv indsats for at nå de her 2015-mål, og det handler også om vores eget bidrag og om, hvorvidt vi skal ligge i front.

Jeg vil gerne sige, at for Socialdemokraterne er fattigdomsbekæmpelse og ulighedsbekæmpelse både herhjemme og i verden en hjertesag. Det er sådan, at da vi var i regering, var vi verdensmestre i bistand, og de 2015-mål, vi diskuterer nu, blev formuleret i vores regeringstid, i øvrigt bakket op af Venstre og De Konservative dengang.

Det er, som vi også hører i dag, sådan, at 1 milliard mennesker i dag lever i ekstrem fattigdom. Det svarer faktisk til, at der hver eneste dag dør 20.000 mennesker af ekstrem fattigdom. De 20.000 mennesker rydder desværre ikke avisernes overskrifter, men vi kan – også fra dansk side – gøre noget ved det, hvis vi gør en ekstra indsats. For den gode nyhed i den her kamp trods alle de tal, vi har hørt, er jo, at vi har viden, at vi har teknologien, og at vi også har ressourcerne til at gøre op med den globale fattigdom, hvis vi vil.

Fri og fair handel, lettelse af gæld og god regeringsførelse er selvindlysende forudsætninger for, at det kan lykkes. Men det er klart, at vi også må gøre noget yderligere, og det er selvfølgelig positivt, at da vi startede den her diskussion, levede 30 pct. af verdens befolkning i ekstrem fattigdom, og at den andel nu er faldet til 20 pct. Det viser, at hvis vi tager os sammen, kan vi gøre en forskel. Derfor skal Danmark gå forrest i

at fastholde de rige lande på løfterne om bedre handelsregler og øget bistand, samtidig med at vi stiller krav til ulandene om god regeringsførelse og bekæmpelse af korruption. Ligestilling og kvinders rettigheder er jeg fuldstændig enig med regeringen i er en prioritet for Danmark, og det skal vi holde fast i.

Ved at øge bistanden til 1 pct. kan vi igen gøre Danmark til verdens førende på kvalitet og omfang af bistand. Jeg forstår simpelt hen ikke, at hvis vi nu giver verdens bedste bistand, som Venstres ordfører var inde på, hvorfor det så er, at vi ikke skal give mere af den – altså hvis det er os, der er verdensmestre i det. Øger vi vores bistand til 1 pct., vil vi stadig væk bruge 99 pct. af vores rigdom, af BNI, på os selv og 1 pct. – en hundrededel – på verdens fattigste. Det kan man i hvert fald ikke kalde overbud, men det er et vigtigt bidrag i kampen mod global ulighed og fattigdom. Derfor er det så opløftende, at de politiske ungdomsorganisationer, herunder regeringspartierne egne, jo er kommet med oplægget »Større og bedre«, som giver nogle rigtig gode bud på, hvordan det kan lade sig gøre.

Men kan det lade sig gøre? må vi spørge os selv. Ja, det kan det godt, men ikke med den politik, som regeringen har valgt, ved at være danmarksmester i nedskæringer i de sidste 6 år, og også i dag synes jeg ærgerligvis, at man er gået sammen med Dansk Folkeparti og ikke engang har forsøgt at få et bredt flertal bag en ny dansk indsats, så vi kan nå 2015-målene – også internationalt – i den her kamp. Så jeg vil sige, at jeg synes, det er en pinlig affære for regeringen og statsministeren i særdeleshed, at det, der står i regeringsgrundlaget, det, man arbejder for, det, man lover befolkningen, kan man så ikke levere her, fordi vi har Dansk Folkeparti, som igen kan nedlægge veto over for politikken.

Så tilbage står, at vi er nogle partier, der gerne vil have Danmark i front med en effektiv og høj ulandsbistand, ikke for vores egne blå øjnes skyld, som fru Pia Kjærsgaard var inde på, men fordi ulandsbistanden er en forsikring mod nye fattigdomskatastrofer og flygtningestrømme, der også kan ramme Danmark, og fordi vi vil have et opgør med den ekstreme ulighed og fattigdom og have en mere menneskelig og mere retfærdig verden.

Kl. 14:16

Formanden:

Så er det hr. Frank Aaen.